

KRALJEVINA JUGOSLAVIJA

UPRAVA ZA ZAŠТИTU

Klasa 24 (4)

INDUSTRISKE SVOJINE

Izdan 15 februara 1933.

PATENTNI SPIS BR. 9760

Brünn-Kralovo Polé-er Maschinen- und Waggon-Fabriks-A G., Königs-feld i Ing. Eduard Weiss, Brünn, Č S. R.

Uredaj sa zonama za duvanje odozdo u vatrišta sa roštiljima.

Prijava od 4 februara 1932.

Važi od 1 juna 1932.

Tražero pravo prvenstva od 21 marta 1921 (C S. R.).

Poznato je, da, s jedne strane, mnoge gorivne materije, radi sagorevanja bez ostatka, potrebuju veštačko dovodenje duvanog vazduha odozdo, a s druge strane, sasvim opšte, ovaj uredaj donosi sobom povećanje snage (dejstva) površine roštilja.

Uredaj za veštačko dovodenje vazduha odozdo do sada je izведен tako, da vazduh za sagorevanje biva pomoću kakvog ventilatora duvan u izvesnu komoru ispod površine roštilja, koja je sa svih strana zaptivena i kroz procepe u gornjem delu komore ulazi u slobodni deo površine roštilja. Ova komora biva većinom izdeljena u više zona koje su jedna od druge odeljene, i koje nezavisno jedna od druge mogu biti snabdevene (napajane) vazduhom.

Ova vrsta uređaja sa zonama za duvanje odozdo, ima nezgodu što je prirodni pristup vazduha potpuno uskraćen ispod roštilja, tako, da pri malim opterećenjima roštilja, kojima je dovoljna prirodna promaja, moraju biti oslobođeni naročiti otvor u pojedinim komorama zona. Prirodni pristup vazduha se tada vrši kroz ove komore, sa zonama, u slobodnu roštiljnu površinu. Jednovremeno prirodni ili veštački dovod vazduha ne može da se vrši kod ovih uređaja sa zonama za duvanje odozdo.

Ovoj nezgodi pridolazi iz istog razloga još i druga, kad vazduh za sagorevanje pre ulaska u roštilj, odn. u komoru sa zonama, biva prethodno zagrevan, jer usled

isključenja prirodnog dovoda vazduha roštiljna tavanica biva nedovoljno hladena i podleži povećanom kvarenju.

Dalja nezoda ovog uredaja sastoji se u tome, što otpatci koji propadaju kroz roštilj prodiru u komore i ove vremenom zapušavaju, odn. usled ovoga mora da postoje naročite naprave za vadenje pepela.

Öve nezode po pronalasku bivaju na taj način otklonjene, što delimične komore za dovod vazduha za duvanje odozdo po zonama bivaju prostorno tako jedna od druge odvojene, da između njih ostaje dovoljno slobodnog prostora, da bi se pored veštačkog dovoda vazduha omogućio jednovremeno i ulaz prirodnog vazduha za sagorevanje u roštilj.

Dalje se izlaz vazduha vrši iz delimičnih komora ili komora po zonama kroz dize za vazduh, koje su odozgo pokrivene, na taj način što otpatci koji propadaju kroz roštilj, ne mogu da dospu u komoru sa dizama već između ovih padaju ispod roštilja, odn. padaju u levak za pepeo. Napred pomenute dize mogu biti postavljene tako da duvaju u jedan ili više pravaca.

Pronalazak sadrži dalje takav uredaj, da, i pored prostornog razdvajanja komora po zonama, dovod vazduha kraj roštilja, može potpuno biti obustavljen, dok dve ili više komora po zonama na kraju roštilja bivaju okružene jednom naročitom komorom koja je otvorena samo prema roštiljevoj tavanici, pri čemu ova komora može biti otvarana ili zatvarana pomoću ventila za vazduh. Pomoću ovog

rasporeda je moguće, da se zadnji deo roštilja po potrebi napaja ili samo veštačkim ili samo prirodnim vazduhom ili pak nijednim.

Nacrt pokazuje jedan oblik izvođenja u dva izgleda u sl. 1 i 2 komore sa zonama, koje su postavljene ispod roštiljne tavanice 6, obeležene su sa 1—5, i u slici su predstavljene kružnog preseka. Na ovim komorama sa zonama postavljene su dize 7 za vazduh, koje su pokrivene u vidu krova tako, da otpatci koji padaju vertikalno kroz roštilj, ne mogu da zapadnu u dize.

U sl. 3 je u uvećanom razmeru pokazano, kako su dize 7 pomereno postavljene u odnosu na otvore za duvanje. Stoga vazduh za sagorevanje koji izlazi iz komora 1—5 duva u dva pravca; isto bi moglo biti postignuto i pomoću dvogubih diz i isto tako pravci za duvanje mogu biti proizvoljno različito izabrani. Između komora ostaju međuprostori 8, čime biva postignuto, da u svako doba, i kad roštilj biva napajan sabijenim vazduhom za duvanje odozdo iz komora po zonama, ne biva prekinut prirodni pristup vazduhu roštilju i roštilj sam biva dovoljno hlađen. U nacrtanom obliku izvođenja su komore dveju poslednjih zona 4 i 5 obuhvачene jednom naročitom komorom koja je obrazovana pomoću pregrada 9 i 10 i ventilnih zatvarača 11 tako, da pri zatvorenim

ventilima 11 i obustavljanju dovoda vazduha ka komorama 4 i 5 sa zonama, zadnji deo roštilja ostaje zatvoren protiv svakog dovoda vazduha.

Ovde je radi primera izvođenja opisani uredaj sa zonama za duvanje odozdo pokazan za jedan putujući roštilj, ali ovaj uredaj po pronašlaku može biti primenjen za svaku vrstu roštilja.

Patentni zahtevi:

1. Uredaj sa zonama za duvanje odozdo za vatrišta sa roštiljem, naznačen time, što su pojedine komore (1, 2, 3, ...) sa zonama pod roštiljnom tavanicom prostorno razdvojene jedna od druge tako, da je pored veštačkog dovoda vazduha, kroz meduprostore (8) takođe omogućen i prirodan dovod vazduha kroz slobodnu površinu roštilja.

2. Uredaj po zahtevu 1 naznačen time, što vazduh za sagorevanje izlazi iz komora sa zonama kroz dize (7), čiji su otvori za duvanje tako raspoređeni i prekriveni, da ove mogu vršiti duvanje u jednom ili više pravaca, a da otpatci koji propadaju kroz roštilj ne mogu prodreti u komore.

3. Uredaj po zahtevu 1 i 2 naznačen time, što dve ili više komora sa zonama, na kraju roštilja bivaju okružene jednom zajedničkom komorom koja je otvorena samo prema površini roštilja (6), pri čemu ova komora može biti otvarana pomoću ventilnih zatvarača (11).

Fig. 1.

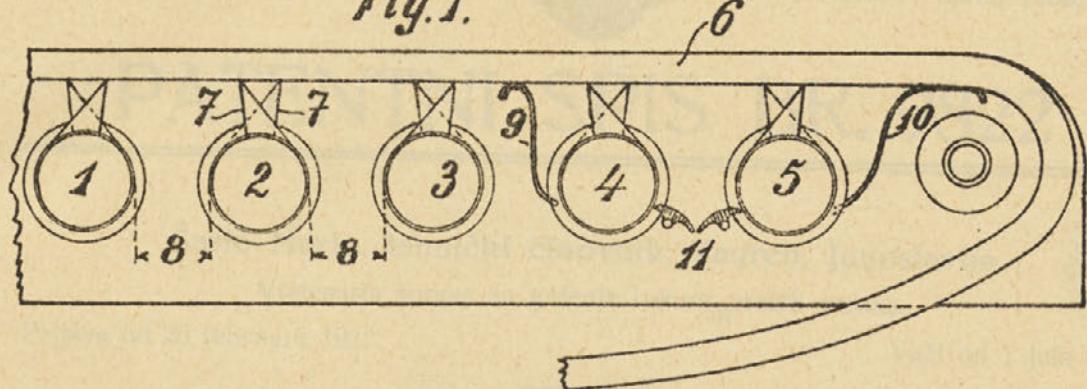

Fig. 2.

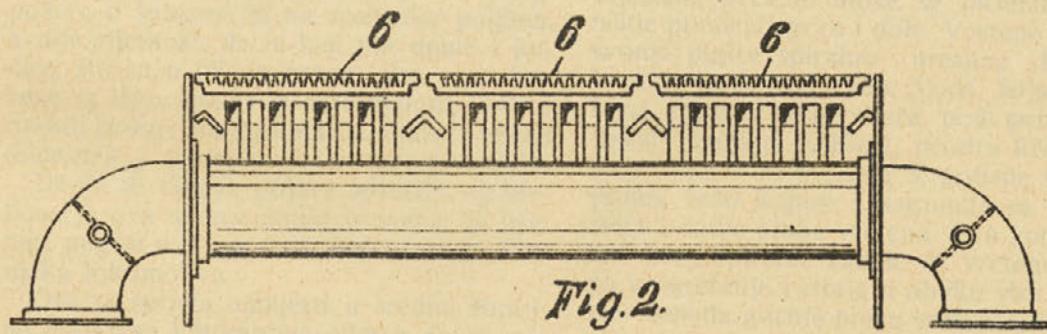

Fig. 3

